

(visszatekintő) LOVEPARADE 2006 @ BERLIN

Szerző Breki
2010. február 20, szombat - 12:57

Vannak az igazán jó bulik, és azokon felül van a LOVEPARADE!! A legeslegkedvesebb partysorozatom 2006-os állomása különösen magasztos kiruccanásra sikerült, pláne akkor még nem tudtuk, hogy valószínűleg az utolsó berlini felvonulás is volt ez egyben, jó ideig tuti nem lesz a városban hasonló hepaj sajnos... A BREKI.NET indulásakor az első posztok között szerepelt ez a beszámoló is, valamiért később lekerült, egy kicsit most finomítottam rajta, úgyhogy megérdemli az újabb kikerülést, de vigyázat nagyon hosszú lett! :)

LOVEPARADE 2006 @ BERLIN (07.14-07.17)

Írta: Breki

2006. július 22, szombat - 19:51

Péntek délután 3 körül értünk Berlinbe "olcsórepcsivel", de a szállást csak este 7 után tudtuk elfoglalni mivel előtte még a pénteki The Love From Above és a szombati Lovebase partyjegyeket kellett megvennünk elővételben biztos, ami biztos alapon. Hát, azt hittem csak mi magyarok tudunk szöszmötölni a kiszolgálással, azonban amit ott csináltak a német pultos fiúk-lányok az tényleg a botrány kategóriát súrolta: 1,5 órát(!) álltunk a sorban, úgy hogy igazán tömeg nem is volt. No sebjaj, dolgozunk végeztével a kedvünket semmi sem szegheti felkiáltással egyből nekiindultunk és végre betámadtuk olcsó alvóhelyünket, egy közeli Hostelt. 50 euró/3 éjszaka/fő volt az ára a diákszallónak, ami nagyon-nagyon barátinak minősül, ezért az abszolút elfogadható összegért tiszta, kultúrált 4 ágyas szobát kaptunk, ráadásul a metróhoz is közel esett, így a belvárosba pikk-pakkra be lehetett bármikor jutni. 1 óras alvás, majd szépítkezés és irány is a Loveparade hagyományosan legjobb előpartya a THE LOVE FROM ABOVE!!! Idén szerencsére a korábbi évek kicsit túlsúfolt helyszíne helyett egy sokkal jobb, nagyobb, szebb, igényesebbet sikerült választani Paul-éknak. 11-re értünk be az Arena-ba, mikor is már nagyban melegített a tömeg PvD előadására. Igen-igen, ő volt a warmup dj (mint minden évben eddig), viszont hajnalban még mindig visszatér és ráhúz egy 2-3 órát ismét a végéig. A helyszín csodálatos, hatalmas tágas nagyteremmel (leginkább kb a Gasohoz tudnám hasonlítani), 4 oldalt óriás hangfalak, amik bár közelről baszott hangosak, de mégis annyira tisztán és lüktetően szóltak, hogy már csak ettől is képtelenség volt szimplán állva hallgatni a zenét. Középen elől a djpult, felettük kivetítő, oldalt pedig tévéképernyők. Nem szeretem a warmup szettek, mert ahelyett hogy felpörögnék tőle, inkább csak lötyögni szoktam rájuk, de most egyből a belépéstől magával ragadott a hely varázsa és PvD bemelegítése, úgyhogy rögtön beindult a hatalmas pörgés, még piáért sem akartunk kimenni, pedig ugye mindig az az első. :) Fél 1 körül Sander Kleinenberg váltotta PvD-t, de nem hallgattunk belőle sokat, húztunk inkább valami frissítőért és körbejárni a nem kis területet. SK dvdj-szettet nyomott, ami összhangban volt teljesen a kivetítőkkel, tényleg tök jól nézett ki, ahogy a számok szövegei megjelentek azonnal a kivetítőn, bár maga a zene, ez a progisabb, houseosabb stílus annyira azért nem hozott lázba minket, hogy ne térképezzük fel inkább az Arena további részeit. A pia amúgy abszolút korrekt (4eurós Redbull, 3 eurós sör) árakban mozgott, a helyszín pedig mint említettem parádés: hatalmas kiterjedésű, a szabadtéri rész egy folyó mellett van közvetlenül, nyugágyakkal, homokkal és pálmákkal, ráadásul van egy medence benne a folyóban, igaz mondjuk most senki sem fürdött a viszonylagos cidi idő miatt. A medence mellett grillen sütötték a kolbászokat (nálunk miért nincs sose kaja bulikban??), ezért még egy külön plusz pont a németeknek, mindig jól eső dolog csillapítani az alkoholtól megjövő éhséget. :) A másik terem az Üvegházban volt, ami kisebb sokkal mint a nagyterem, de igényesen volt ez is kiépítve és nem melleleg szintén full házzal üzemelt. Itt azt hiszem Steve Porter-be csöppentünk éppen és bizony kifejezetten jó kis house-t tolt az arcunkba. Fél óra toporgás után go vissza Sanderhez, mégiscsak ő nagyobb név, azonban hamar meguntam a zúzda progiját, így egy kis pihenés erejéig lehupantam inkább valahova. Újabb pluszpont, hogy rengeteg mobilrelátót hoztak az Arenába, nem kellett a földön ülni vagy a kevés helyekért verekedni, jutott bőven minden rászorulóknak. Ez a kis 20 perces pihi igazán jól esett és pont elég volt, hogy Giuseppe Ottaviani-ra újult erővel kezdjem a tombolást. Ő a NU-NRG egyik fele, tavaly szenzációsat játszottak Gasometeren és hát azt kell mondjam, hogy ez még azt is überelte, nálam az utóbbi évek egyik, ha nem a legjobb élőben hallott szettje díjat meg is nyerte. Tele "energy trance"-el, de ugyanakkor rengeteg szállással kiegészítve, egyszerűen frenetikusnak rakta összes az egészet az olasz. A tömeg amúgy abszolút nem volt vészes, könnyen lehetett táncolni, sőt még az emelvényekre is simán feljutottunk egy kicsit magamutogatni. :) Ez az 1 óra tényleg felejthetetlenre sikerült, és még nem volt vége a csodának hisz következett PvD újabb fellépése. Ő csak a szokásos volt, vagyis baszottul helyrerakott minket saját és egyéb finomságos zenéivel, 4 után viszont fájó szívvel elhúztunk inkább haza, mégha most tényleg nagyon nem akaródzott is, de másnap még várt ránk ugye egy nagyobb prioritást élvező Loveparade és egy Lovebase-es after. :) Szombat, a NAGY NAP... :) Dél körüli ébredés, majd készülődés, ami persze nem megy soha gyorsan, fél 2 körül tudtunk csak elindulni teljes menetfelszerelésben és a megszokott izgatottság közepette a Parádéra. :) A városban igazából még ekkor sem volt olyan Love-hangulat, mint amilyen mondjuk '99-ben, amikor az összes metróból csak úgy lógtak a sípoló, jókedvű partyarcok, de a Brandenburgi kapu fele menet azért már tobzódott a nép, sőt a kamionok pontosan 2-től, azaz a meghirdetett időpontban el is indultak... nélkülünk. Gyors bevásárlás az eddigi legjobb, igaz idén sajnos zöld-fehérré készült pólókból a Love Shopban, majd fél 3 körül végre elkezdődik nekünk is a világ legjobb bulija!! :) Idén a hivatalos honlap szerint csak 500ezren voltak, én valahogy a kettő közé tenném a valós létszámot. Szóval kint egyből belecsaptunk a lecsóba és sikerült is megtalálni elsőre a legjobb kamiont: TALLA2XL és a Technoclub csapata! Hát olyat nyomattak, hogy csak pislogtam és bár a többiek nagyon mentek volna tovább, én nem bírtam mozdulni annyira megfogott a zene, trance szólt minden mennyiségben. Azért lassan csak elmozdítottak innen és utána leginkább a Blank & Jones-ékat követtük, ahol szintén nekünk való zenére bulizhattunk és mivel a közelben nem volt más egetverő jó kamion, így velük értünk le a Siegestraße-hoz (azaz az Angyalok szoborhoz). Itt Tiesto-ba futottunk bele egy "Moonlight Party" erejéig, valamint ATB is elhúzott mellettünk egy másik kamionon. Sajnos a Vandit kamiont csak a buli

végén találtuk meg, épp csak integetni tudtunk nekik, pedig jó lett volna egy tegnapihoz hasonló szettet hallani Paultól. A tér szélénél gyors pia vásárlás, kajálás (isteni hot-dog-okkal) nézelődés egy kis pihivel egybekötve, majd nagy levegő és beindulás a Siegestraße közepére. Sikertelen kimondottan jó helyet találnunk, itt le is táboroztunk végleg és ki se mozdultunk szinte többet. :) Ekkora már rendesen megjött a nép, viszont a tuti placcunknak köszönhetően abszolút nem volt tömegnyomor, mint pl. 99-ben, amikor szó szerint alig éltük túl a Siegestraße-s körmenetet. Az évtized egyik fényképészeti csodáját is sikerült összehozatnunk egy emberkével, aki úgy tudott lefotózni négyünket a szobor előtt, hogy az egyáltalán rá sem került és Tamás is hozta a formáját, vagyis a kisújját, állandó szereplő lett az is az összes képen. :)) A villanypóznák közben már mind foglaltak voltak, mai napig fel nem foghatom, hogy a sok szétesett ember közül, hogy nem zuhan le egy sem, mindenesetre én nem mertem megkockáztatni a feljutást, csupán kisebb emelkedőkre bátorkodtam egy-két fotó erejéig felmászni, hogy kattintgassak azért párat a milliós tömegről. Délután 6-tól kezdődtek a 20 perces szettek a téren, sajnos a dj pultokra nem láttunk fel, azonban így legalább jól elfértünk, körülöttünk leginkább lengyelek és németek, hát nem egy-kettő volt rendesen szétcsapva, kedvencünk egy örült olasz lett, akinek elég érdekesen ment az angol társalgás. :) A Június 17-i utca mellett lévő Tiergarten is tele emberrel, sokan itt kerestek egy pihenési lehetőséget vagy éppen a dolguk elvégzéséhez megfelelő fát ;)), mindenesetre megvolt a különleges hangulata az egész bulira jellemző nyüzsgő életnek, és pont ez az amit a legjobban szeretek a Loveparade-okban: extravagáns emberek, a világ minden tájáról érkező partycarcok, napsütéses idő, barátságos légkör és persze zene-zene-zene mindenütt... Kevés számunkra nagy név nyomta idén, az elején nem is volt valami egetverő a muzsika, de aztán Tom Novy odabaszott rendesen, Snap - Power"-jére az este egyik legnagyobb tombolása volt a válasza a tömegnek, egy emberként ugrált az egész tér, ilyen hosszú és ütős kiállást nagyon rég nem hallottam, a több perces húzás utáni basszusrátoláskor egész biztos nem csak rajtam futott át a jóleső libabőr. :) Ekkor már majd az összes kamionból a "Main stage" zene szólt, így abszolút nem volt zeneösszefolyás, mint pl. Budapest Parádékon szokott. A következő nagy flash Tiesto-tól jött mikor is berakta minden idők legjobb Loveparade számát, a "Meet Her at The Loveparade" -ot!! Na, ezen teljesen behaltam, annyira imádom 10 év után is és megunhatatlan örököző lesz míg világ a világ! :) Westbam szokásos elektros szettje az idei himnusszal kiegészülve szintén nagyot ütött, hogy aztán következzen zárásként a worlds-number-one-dj: Paul van Dyk és rögtön kezdésként a "CONTROL FREEEEAK"!!!! Whááááá!!! Szerencsére sokszor ment le a nap folyamán, de itt most teljes önkívületben tomboltunk rá. Aztán megkaptam a "Dogzilla - Without You"-t, ami nálam most abszolút a kedvenc, hááát ez újabb magasztos élményt adott és még hátra volt egy "Time Of Our Lives" is ami meg végleg betette a kulcsot!!! :)))) Zárásként a Győzelmi oszlop különleges éjszakai megvilágításba borult, hogy a szerintem kifejezetten jól sikerült és a nálam a TOP5 LP himnuszokba bekerülő "United States of Love" fejezze be az utcai parádét. És akkor este 11-kor vége lett... :(((Olyan gyorsan eltelt ez a 9 óra, hogy hihetetlen, még szerencse, hogy várt ránk egy szintén ígéretes afterparty!!! A nap csodája, hogy a 1,5 liter whisky-kóla azonkívül, hogy semmit sem hatott, még meg sem hajtotta a hólyagjaimat, sikerült kibírni a több órás folyamatos bulizást WC nélkül. :) A Parádé végeztével sajnos vissza kellett gyalogolni a Brandenburgi kapuhoz, ami nem kis távolság, pláne ha előtte széttáncolta az ember a lábát... Ráadásul a metróban eszméletlen kavalkád volt, ezért jobbnak láttunk onnan is lábbusszal tovább indulni, hogy csaknem 2 óra séta után sikeresen leérjünk kb. hajnal 1-re a LOVEBASE-re. Maga a hely, mint egy kisváros, minden épületében buli, 9 helyszín és 90 dj!!! Az első épületben egyből 4 helyszín, minden emeleten és teremben egy-egy, úgy mentünk benne mint egy elvarázsolt kastélyban, nem láttunk semmit, nem tudtuk mi merre, és hogy jutunk ki. :) Eléggi ki voltunk már fáradva, de miután betértünk a trance-terembe elszállt a fáradság. Kyau vs Albert!! Euphoria és vokál trance a javából végig, slágerhegyekkel, brutáááááá jó volt! Öt Menno de Jong követte aki kicsit rátett még egy lapáttal és bár inkább "energys"-re vette a figurát, azonban jó pár slágert is letolt szerencsére. 4 körül az összes tartalékunk elfogyott ezért csak rászántuk magunkat a hazaindulásra és ezzel be is fejeződött az utóbbi évek egyik legjobb bulinapja... Vasárnap du. 1 körül magunkhoz térés, majd elhúztunk megnézni a Tévétornyot és az aljában dolgozó "itt-a-piros-hol-a-piros"-t játszó és a hülye németeket kifosztó arab maffiahálózatot. :) Fentről mesés szép a Június 17-i utca és persze egész Berlin, a torony tetejében sörözés erre a látnivalóra pedig nagyon-nagyon priceless volt. :) Úgy tudtuk déltől van egy afterparty a Görlitzer parkban, így nosza gondoltuk a városnézés keretében megnézzük azt is. Hát végig jártuk az egészet, valóban szép volt a park, de grillező arabokon kívül (csak velük volt tele a platz) nem találtunk semmit, úgyhogy feleslegesen gyalogoltunk pár órát, amibe mondjuk a hétvége alatt simán belejöttünk, szinte meg sem éreztük már a végén. :) Este még egy kis pihi, majd irány valami búcsú bulit keresni, hiszen anélkül mégsem hagyhatjuk el Berlint. :) Egyből az első helyen a Zoologische garten-nél belebotlottunk egy "house/techno" feliratba, láttunk bent embereket is meg a zene is egész jó volt kívülről, így hát benéztünk. Kicsi, de kultúrált pub/diszkó, remek fénytechnikával. Nem voltunk sokan, de zavaróan kevesen se és mivel itt már hatottak a 6 eurós whisky-kólák valamint Jégerek hamar jókedvünk lett. Igazi, ütős kis német techno/house ment, néha átcsapva happy hardcoreba, ami most abszolút bejött. Tökéletes búcsúbuli lett belőle, eszméletlen nagyot pörögtünk, hamar elfelejtettük, hogy már harmadik napja jár folyamatosan a lábunk. A közönség főleg a Loveparade-ról ittmaradt külföldiekből állt, akik szintén szerették volna még kiélvezni a parádé utolsó ütemeit is, így spanoltunk össze írekkal, hollandokkal és belgákkal, ráadásul egy gyönyörűséges, szőke "Jenná"-val is sikerült közös fotót összehozni. :) Reggel 4-ig, teljes kifulladásig zúztunk, a végére rendesen kiütközött az alkoholos mámor mindenkinél, úgyhogy a Mekiben zártuk levezetésként a napot hatalmas zabálás kíséretében. :) Másnap csak a hazaút várt ránk, így szomorú szívvel intettünk búcsút Berlinnek és az újonnan vásárolt egyenpolóinkban elfoglaltuk a budapesti repülőjáratunk fedélzetét. Ez már a harmadik Loveparade-om, azonban eddig messze ez volt a legjobb és legértelmesebb, már most hiányzik a város!

The Love is Back!!!! Belém mindenesetre tényleg visszatért... :) Képek a BULIKÉPEK-nél, videók pedig a LETÖLTÉSEK-nél!!!

Ja, és BICIKLI!!!! :)))